Traži se naslov

Bio jednom jedan pisac. Nije stanovao u potkrovlju nego na prvom katu velikog nebodera. Nosio je kockasti prsluk i žutu košulju s cvjetićima. Rado je oblačio tamnomodri kaput sa zlatnim pucetima. Imao je i par vunenih rukavica, ali ih nikada, pa ni po najvećoj zimi, nije navlačio na prozeble ruke. Rukavice i vuneni šal isplela mu je tetka koja je stanovala u kućici s vrtom i starinskim vrtnim patuljkom. Pisac je pisao priče i kojiput popravljao prijateljima satove. U sobi je imao naslonjač i punjenu sovu, a na polici gomilu knjiga. Pisac je imao gramofon i nekoliko ploča. Ostale je obično posuđivao od Koraljke i Biserke koje su stanovale u prizemlju. One su bile blizanke i razlikovale su se po vrpcama u kosi. Kada bi piscu bilo dosadno, pozivao bi ih na čaj s limunom i pritom bi smišljali nevjerojatne priče o divovima i glupim kraljevima. Koraljka i Biserka bile su pametne djevojčice, sjedile su u školi u prvoj klupi i znale računati za odličan. Kojiput su pomagale piscu u smišljanju priča, ali najčešće u traženju

Scanned with Ca

naslova. Jer, ako mislite da je pronaći pravi naslov za priču lagan posao, varate se.

– Uzet ću štap i povećalo pa ću prošetati ulicama grada i pročitati natpise nad trgovinama. Ima kojiput vrlo smiješnih – reče pisac.

– A zašto ćeš ponijeti štap? – upita Koraljka.

– Da bolje hodam i izgledam ozbiljnije – odvrati pisac.

– A zašto ćeš ponijeti povećalo? – upita Biserka.

– Zato što nemam dalekozor, a ni putnu torbu. Nešto valja ponijeti, razumijete li?

Blizanke to nisu razumjele jer, tko zna računati za odličan i sjedi u prvoj klupi, nikad ne traži naslov pomoću štapa i povećala. Usprkos tome, pisac im se činio tužnim pa mu obećaše suradnju.

I tako, u vrijeme ručka, dok se na stolu pušila slasna goveđa juha, uzvikne Koraljka:

– ČAROBNJAKOVA JUHA, UKRADENI VALJUŠAK, ČUDESNI TANJUR!

– To nije ništa! Već je posve otrcano! – javi se Biserka. – Ali slušaj ovo:

STOLIĆU, PROSTRI SE! TATINA SVJETILJKA! NAJBOLJI KOLAČ NA SVIJETU!

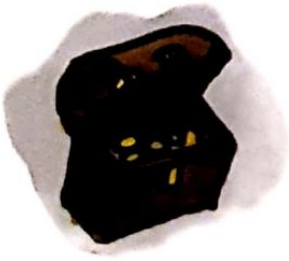

– Trice i kučine! – naruga se Koraljka. – Slušaj ovo:

SUNCOBRAN NAŠE BAKE, TAJNE ŠKRINJE NA TAVANU, BLAGO U PODRUMU, NOVČANIK NAĐEN NA CESTI I ŠTO JE POSLIJE BILO...

Scanned with Ca

– Jedite! – poviče nato mama koja je ušla u sobu. – Sve će se ohladiti. Slijedi umak od krastavaca i krumpir, a na kraju – čokoladna torta.

– Odlično! – povikaše blizanke. – I to bi bio dobar naslov!

Od tog dana one napustiše skupljanje papirnih ubrusa, autograma, fotografija filmskih i ostalih glumaca i pjevača, kutija od šibica i naljepnica na bocama. Album maraka pokloniše svom bratiću koji je bio gimnazijalac i vrlo uobražen. Taj ga se poklon silno dojmio pa je čak jednom poveo blizanke u kino da gledaju crtane filmove. Inače se nije družio s njima jer su bile malene, a on veliki momak koji svira gitaru. Mama je bila isprva začuđena, ali na kraju je odahnula. Nijedna mama nema pravog razumijevanja za skupljače, jer shvatiti vrijednost odbačenih i praznih kutija može samo istinski ljubitelj. Mame to obično nisu, jer skupljene stvari zauzimaju mnogo prostora. Uvijek je bilo puno papira u sobi blizanki. One su neprestano izrezivale slike iz časopisa i novina i lijepile ih u velike bilježnice. Čuvale su svaku razglednicu, marku, sličice »Životinjskog carstva«, strane i domaće časopise, papirne ubruse, jelovnike, cjenike, kazališne programe, kutijice od šibica i lijekova – uglavnom, skupljale su svašta i plakale bi za svakom izgubljenom ili razbijenom bočicom.

Scanned with Ca

Ali sada se sve promijenilo. Hrpa u njihovoj sobi postajala je iz dana u dan sve manja, baciše stare novine i časopise, razdijeliše razglednice i ubruse, pa je mama bila sretna. Nije ni znala da je to bila zasluga pisca koji je stanovao na prvom katu. Blizanke su sad skupljale naslove, a zato nije potrebno mnogo prostora. Naslovi se mogu spremiti u glavu ili zapisati u bilježnicu. To nije nimalo teško.

CVILIDRETA I KAUBOJ DŽIMI, SVETAC JAŠE NA MAGARCU, PROZIRNI PATULJAK U RAZREDU, OKO SOKOLOVO PLEŠE TANGO, U ZNAKU KAKTUSA I DRUGE PRIČE...

Takve je naslove predlagala Koraljka koja je rado gledala filmove, čitala bajke i uzbudljive romane o Indijancima i kaubojima.

A, evo nekoliko Biserkinih naslova:

MAČAK VASKA NA LETEĆEM TANJURU, NEOBIČNO PUTOVANJE KARLA KLEPETALA NA PITOMIM GUSKAMA, CAREV NAJNOVIJI KAPUT, PUT U SREDIŠTE ŠKOLSKOG IMENIKA, VRAGOLIJE, ČAROLIJE I RAZNE MAJSTORIJE, KAKO POSTATI ČAROBNJAK, DNEVNIK JEDNOG SJEVERNOG MEDVJEDA... i tako dalje, i tako dalje...

Pisac je bio oduševljen. – Kakva maštovitost! Kakva originalnost! Kakva duhovitost! – stalno je uzvikivao, kuhajući lipov čaj. Čak je popravio blizankama starinski sat koji je mama naslijedila od

Scanned with Ca

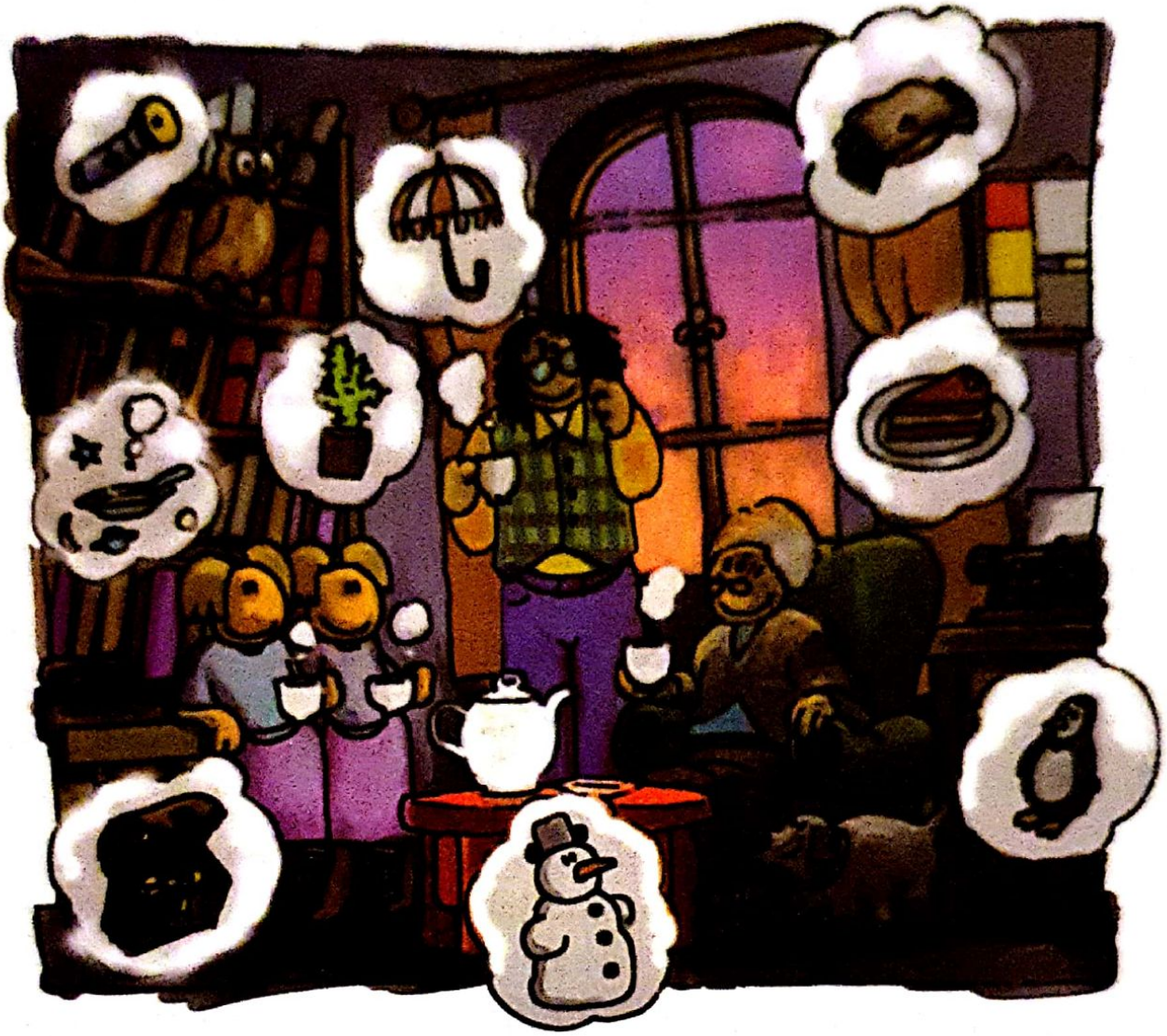

šukundjeda. Sat je svirao svakih pola sata pa je soba bila uvijek puna glazbe.

šukundjed – djedov djed

Ipak, i pisac je tražio pravi naslov za svoju knjigu.

Dao je i oglas u dnevne novine:

TRAŽI SE NASLOV. NEOBIČAN, NEPOZNAT, UZBUDLJIV, KRATAK, NI TUŽAN NI VESEO. NASLOV SE NE SMIJE UKRASTI. IZGUBLJENE I TROŠNE NASLOVE NE

Scanned with Ca

PRIMAM. DOBRE NASLOVE ČUVAM I ŠTITIM. POSTUPAK ODLIČAN.

Na taj oglas javila se neka sićušna starica. Došla je u neboder zaogrnuta pletenim šalom, a povela je sa sobom i psa. Pisac joj je otvorio vrata i ponudio da sjedne u naslonjač, koji je osim punjene sove bio glavni ponos njegova stana.

– To sam i mislila – promrmlja starica i strogo pogleda pisca. – Tražite naslove preko oglasa, a u stanu držite punjenu sovu.

– Pa što onda? – odvrati pisac, koji se u nekim prilikama ponašao poput blizanki. – Što vi imate protiv sove? To je mudra i ozbiljna ptica.

– U redu! – reče starica. – Vaše je mišljenje točno i ispravno. Ali kako vi tražite naslove? Isključivo oglasima?

– Tâ ne – reče pisac gotovo uvrijeđen. – To je bila samo jedna mogućnost. Tražim ih štapom i povećalom, ali najčešće se služim maštom. Traže ih, osim toga, i blizanke. Skupile su već pune dvije bilježnice.

– Lijepo! – reče starica. – To je već zgodnije. Ali ja sam pomislila da vam je možda potreban pas. On bi vam pravio društvo, a osim toga, poznato je da su psi odlični tragači. Osobito jazavčari.

– Dakle, ja sam tražio naslov, a vi mi nudite psa! Baš čudna priča! – nasmije se pisac. – Ali moj stan je malen, a psa valja voditi na šetnju i hraniti.

Scanned with Ca

Vama je, čini se, vaš pas dosadio pa ga se želite riješiti.

– Oho! – reče starica ljutito i diže se s naslonjača. – Ja vam dajem savjete, a vi stvarate pogrešne zaključke. Zašto da vam poklonim svog psa? On je moj prijatelj.

– A, tako – reče pisac zbunjeno. – Skuhat ću odmah čaj s limunom, pa vas pozivam na šalicu. Doći će i blizanke s novim naslovima.

Tako je i bilo. One povikaše odmah s vrata:

– MOJ PRIJATELJ SNJEGOVIĆ, ZIMSKE KAPE NA KROVOVIMA, NOVE KAKTUS BAJKE, PRIČE ZA MALE JEŽEVE, SVAŠTARIJE, KOJEŠTARIJE, MAŠTARIJE I TRIČARIJE, SNJEGOVIĆI – STOP, KAKO ŽIVE PINGVINI, EN, TEN, TINI, SAVARAKA-TINI...

– Dosta! Dosta! – povika pisac. – Zar ste progutale gramofonsku ploču? Imamo gošću koja se javila na oglas. Dopustite da vas upoznam...

Blizanke se odmah smiriše jer su inače sjedile u prvoj klupi i znale su mirovati kad bi to zatrebalo.

– Kakav divan pas! – rekoše jednoglasno, a starica ih zahvalno pogleda.

Pisac je bio vještak u pripremanju čaja, pa zimsko poslijepodne začas prođe u ugodnom ćaskanju. – Više neću tražiti naslov – na kraju reče pisac. – Čekat ću da dođe sam.

– To je najpametnije – potvrdi starica. – Dobri naslovi dolaze sami, samo ih valja strpljivo čekati.

ćaskati – ugodno razgovarati o svakodnevnim stvarima

Scanned with Ca

I raditi, naravno! Oni obično dolaze na kraju, kad je pisanje već dovršeno.

– A što ćemo mi raditi? – povikaše blizanke razočarano. – Poklonile smo album maraka, razdijelile razglednice i kutije od šibica, bacile stare novine i časopise; više ne skupljamo ubruse ni fotografije glumaca i pjevača. A ti jednostavno kažeš: »Neću više tražiti naslove.«

Dakle, naša ti pomoć više nije potrebna?

Starica se nasmiješi: – Zašto? – reče ona blago – skupljajte i dalje naslove. Koji put od dobrog naslova nastane i dobra priča. Nikad se ne zna.

– Da – reče pisac zamišljeno. – Tražio sam naslov, a našao prijatelje. To je u svakom slučaju vrednije. – I zatim polako natoči svima po još jednu šalicu čaja.

Scanned with Ca